

Het Oudejaarsfeestje

Diep onder een oude, scheve tuintegel, waar de aarde altijd lekker vochtig en koel was, woonde een familie pissebedden. De jongste pissebedden, Rollie, Krullie en Stipje, waren erg opgewonden. Het was bijna Oud en Nieuw!

Normaal gesproken betekende dat vooral veel slapen en wachten tot de winter voorbij

was, maar dit jaar wilden ze iets speciaals. En het was ook nog eens niet echt koud.

"Ik wil een feestje!" piepte Rollie. Zijn kleine voelsprietten trilden van enthousiasme. "Met knallers en lichtjes!"

Krullie, de meest voorzichtige van het stel, fronste zijn kleine pissebedwenkbrauwen. "Knallers? Dat is toch gevaarlijk, Rollie? Wat als er iets misgaat?"

Stipje, die meestal een beetje verlegen was, knikte instemmend.

"Ja, ik vind het wel een beetje

spannend, die knallers. Maar sterretjes lijken me wel mooi!"

Ma Pissebed, die alles had gehoord, kwam aangerold. "Jongens, jongens, rustig maar.

Een feestje is een prima idee, maar Krullie heeft gelijk. Het moet wel veilig zijn. Geen gevaarlijk vuurwerk voor mijn kleine pissebedjes. Maar kleine rotjes en sterretjes, als jullie voorzichtig zijn, dat mag best."

De drie pissebedden juichten! Meteen gingen ze aan de slag. Ze verzamelden kleine, glimmende zandkorreltjes die leken op discoballen. Een gevallen blad werd het podium voor hun danspasjes. Pa Pissebed hielp met het zoeken naar veilige plekjes voor de kleine rotjes. Hij wilde ze ver weg van hun huis!

Toen het een beetje donker werd, stond alles klaar. Er hing een feestelijke sfeer in de lucht, vermengd met de geur van vochtige aarde en dennennaalden. Familie en vrienden kwamen aangerold. Ze waren allemaal even nieuwsgierig naar het eerste echte Oudejaarsfeest van de pissebedden.

Rollie, Krullie en Stipje stonden te popelen. "Wie durft het eerste rotje aan te steken?" vroeg Rollie stoer. Krullie slikte even. "Ik... ik doe het wel, maar wel met de lange lont!"

Voorzichtig stak hij met een klein vuurstokje, die hun moeder gevonden had, een van de kleine rotjes aan.

KNAL!!!!

Het was niet hard, maar voor pissebed-oortjes klonk het als een donderslag. Iedereen schrok

even, maar al snel volgden vrolijke piepjes en lachjes. Ze herhaalden dit rotjes-festijn nog een paar keer. Tot ze allemaal op waren.

Toen kwamen de sterretjes aan de beurt. Pa Pissebed had ze zorgvuldig neergezet in kleine hoopjes aarde, zodat ze veilig stonden. De kleine pissebedden keken met open mondjes toe hoe de vonkenregen sierlijk omhoog spoot en de donkere ondergrond even magisch verlichtte. Het was adembenemend mooi. Alle aanwezigen klaptten zo hard dat hun pootjes zeer deden.

Stipje riep: "dames, heren en kinderen. Het feest is voorbij. Bedankt voor uw aanwezigheid. En er zijn nog wat lekkernijen over die op moeten.

En volgend jaar doen we het weer, Met nog meer lawaai en feller licht".

Iedereen vond het een prachtig feest.